

Working abroad

Hvorfor valgte jeg at tage til udlandet som PIU-elev? Det virker som et let spørgsmål, men der er mere til det end bare "Joh, hvorfor ikke?" For mig startede mit udenlandseventyr et par uger inde i grundforløbet til dyrepasser.

Vi havde en pige på besøg i klassen, som holdt et lille foredrag om sin tur til udlandet. Man kunne klart mærke hendes entusiasme, man blev let draget ind i hendes historier. Jeg kan tydeligt huske, at jeg tænkte: "Nogle mennesker er bare heldige og får, lige hvad de vil have". Der gik nogle uger, hvor jeg legede med tanken om at tage til udlandet, men det virkede bare så uoverskueligt. Jeg anede ikke, hvor jeg skulle starte. Det var først, da min lærer fortalte os om Leonardo-legenden og de 4 ugers virksomhedspraktik, at jeg indså, at det var min chance. Med hjertet siddende i halsen skrev jeg en ansøgning og håbede på det bedste.

Da PIU-koordinatoren kom ind i klassen og bad 2 af mine klassekammerater om at komme med udenfor, vidste vi alle, hvad det handlede om. I de 10 minutter de var ude, troede jeg, at jeg havde forspildt min chance, men da han kom ind og kaldte min venindes og mit navn, kunne jeg ikke stoppe det smil, der bredte sig. Jeg skulle kontrollere mig selv for ikke at hoppe op og ned på stedet af glæde. Han fortalte mig, at jeg skulle til et sted i England nær den skotske grænse. Jeg havde endelig fået en fod indenfor.

Trotters World of Animals i England

I Trotters arbejdede jeg hårdt og flittigt, jeg ville vise, hvad jeg kunne. Efter kun få uger fik jeg ansvar for en hel sektion med primater, og senere også for sektioner med rovdyr og reptiler. Jeg blev behandlet som enhver anden ansat, og jeg følte, at de satte stor pris på min hjælp.

Stedet har en ekstra bonus – Trotters er placeret i et af Englands smukkeste områder, nemlig The Lake District

med store dybe søer, smukke stenkædet bjerge og lyse skove. Det var lidt af et eventyr at udforske stedet.

Jeg blev gode venner med et par af dyrepasserne. En aften i min sidste uge tog vi ned på den lokale pub, og vi sad og snakkede lidt. Jeg sagde, at jeg ville elske, hvis jeg kunne komme igen og arbejde der i en længere periode. Mine 2 venner svarede, at flere af de tidligere elever, de havde haft i 4 uger, havde sagt nøjagtigt det samme, men ingen havde holdt deres løfte. Jeg tog afsked med de 2 dyrepassere med et løfte om, at jeg nok skulle vende tilbage. Jeg fik fat i min PIU-koordinator, som hjalp mig med papirarbejdet, og 3 uger senere havde jeg en praktikplads i England i 6 måneder.

Jeg lærte meget i Trotters, og stedet vil for altid have en speciel plads i mit hjerte. Jeg lærte ikke kun om arbejde, jeg lærte også en masse om England – traditioner og kultur. Ja, nu er England jo ikke så forskellig fra Danmark, men det er dog ikke helt det samme, og nogle ting, som man hjemme i Danmark ser som helt normalt, er ikke acceptabelt i England. Man skal også passe på med, hvad man siger i England – bandeord er et stort tabu.

Cotswold Wildlife Park i England

Jeg kunne slet ikke lade være med at tage tilbage til England igen. På mit andet ophold arbejdede jeg i dyreparken Cotswold Wildlife Park. Jeg har oplevet meget forskelligt, mest på arbejde. Det første, jeg fik ansvaret for, var et projekt om turakoens (musophagidae) diæt, hvor jeg brugte flere timer på at skære forskellige frugter og grøntsager i meget små stykker. Med hver diætprojekt fulgte også en fæcesanalyse, hvor vi så på konsistensen af fæces. Da en veninde bladrede gennem billederne på min mobiltelefon, fik vi et rigtig godt grin – hun fandt virkelig en masse lort. Det har været meget interessant at se forskellen på fæces fra start til slut i projektet. Til sidst fandt vi en god diæt, der passede til

turakoens fordøjelsessystem.

I fuglesektionen i Cotswold Wildlife Park mødte jeg en masse forskellige mennesker. Her var for eksempel Chris, som er lidt af en seværdighed i sig selv. Han bruger gerne hele sin dag på at snakke med hunde og børn i stedet for at arbejde, og i stedet for at snakke vil han hellere synge sætninger. Ja, man skulle nok have været der. Men en lille smule speciel må man være, når man arbejder med humboltpingviner. De er som en flok gangstere, der vil bruge enhver lille mulighed, du giver dem, til at røve dig for fisk. Okay, helt gangstere er de ikke, men det er ikke usædvanligt at komme ud af indhegningen med blodige ben.

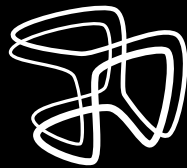
Vi havde også den evigt flittige Jade, som er super effektiv og kan reducere en hel arbejdsdag til en time, hvis det er nødvendigt, og Nick, der ved alt, hvad der er værd at vide om rovfugle, og med glæde vil bruge flere timer på at forklare, hvorfor en fjer ser ud, som den gør. Til sidst havde vi den lidt skøre italienske sektionsleder Davide, der havde alt for meget energi til at være italiener. Det var helt igennem umuligt ikke at være i godt humør i nærheden af ham.

Nu er jeg næsten færdig med denne periodes praktik og tager hjem på juleferie, men jeg er helt sikker på, at jeg endnu engang tager et lille smut til udlandet i sidste år af min uddannelse. Jeg føler, at jeg har fået mig en bedre og bredere uddannelse, end hvis jeg havde haft en praktikplads hjemme i Danmark. Det er ikke noget, der helt kan forklares. Det skal opleves!

Kirsten Andersen

2 PRAKTIKPLADSER
|
ENGLAND

HANSENBERG

“JEG FIK ANSVAR FOR TURAKOENS DIÆT”

Tlf. 7932 0100
www.hansenberg.dk